

Въ семейството.

Примѣръ и привички.

Ние, българитѣ, и граждани и селяни, не знаемъ у дома си, какъ да се държимъ съ децата си, какъ да постъпимъ, какъ да ги привикнемъ къмъ доброто и здравето въ живота, та да излѣзатъ отъ тѣхъ полезни, яки и добри мъже и жени. И току викаме, че децата се разваляли отъ улицата, отъ другарчетата си. Не е тъй. Куцаме, хемъ много, самитѣ ние възрастнитѣ, бацитѣ и майкитѣ, защото у дома, въ семейството не умѣемъ, какъ да подхванемъ и наредимъ възпитанието на малкиѣ.

Презъ турското робство българското семейство се криело като подгонено ято. Нѣмали училища, нѣмали свобода, всичко се вършело скрито и съ страхъ. Въ такова робско семейство не могло да се развиятъ добри навици, децата били отглеждани, както отглеждали и добичетата. За възпитание не ставало и дума.

Сега, разбира се, не е така. Обаче, все пакъ ние сме много далечъ въ тая работа отъ другитѣ по-напреднали народи. Следъ години навѣрно и у насъ семейството, домътъ, ще стане добро и здраво училище за възпитание то на малкитѣ.

До тогава всички ние, бащи и майки, които сме закачили нѣщо отъ наука, които сме грамот-

ни и можемъ да се учимъ сами, като четемъ книги и списания, всички млади родители трѣбва да работимъ усилено, за да претопимъ старата сгурия, останала отъ турско, и да създадемъ навици нови, разумни и свѣтли по отношение на възпитанието на децата.

* * *

Отъ опитъ и наблюдения се знае, че и най-простиятъ селянинъ, напримѣръ, може да затвърди и пази следующитѣ нѣколко правила.

1. **Преди всичко бащата и майката** трѣбва сами да се пазятъ и да не даватъ лошъ примѣръ. Децата, младитѣ хора изобщо подражаватъ сжщо като маймунки. Каквото виждатъ отъ околнитѣ по улицата, у съседитѣ и най-вече у дома — това вършатъ, и тѣ приказватъ каквото сж чули въ дома, лъжатъ или крадятъ, държатъ се нечисто, псуватъ или ругаятъ точно, както сж видѣли и чули отъ другитѣ. Децата сж огледало на възрастнитѣ. Въ малкитѣ се вижда духовниятъ образъ на възрастнитѣ грѣшници. Значи, върху детето действува както домътъ, тъй и улицата, хорото, кръчмата, седѣнката, полето, казармата, пазарътъ, черквата. Каквото вижда и чува, такова прави и детето.